



Andlig verklighet.
(12 mars 2009)

Gåvan att skilja mellan andarna.

I Apostlagärningarnas kapitel 16 läser vi hur Paulus och Silas hade kastats i fängelse efter att Paulus hade drivit ut en spådomsande ur en ung flicka som följde dom under många dagar, och ropade : "Dessa män äro Guds den Högstes tjänare, och de förkunna för er frälsningens väg." ***Många predikanter skulle kanske upplevt detta som en kraftig uppmuntran från Gud, men Paulus kände igen anden och drev ut den.***

Vad hon sa var ju sant bokstavligt talat, men det talades i fel ande. Detta är något som många människor skulle missat. Anledningen till att Paulus inte missade detta var att han var ledd av Anden och öppen för ***den andliga nådegåvan att skilja mellan andarna, som Herren har lovat till varje troende i 1 Kor.12:10.***

En person kan tala rätt ord men ändå tala i fel ande. detta är en sanning som går djupare än bara ord, in i andevärlden. I 1 John. 4:1 läser vi : ***"Mina älskade, tro inte varje ande utan pröva andarna om de är från Gud."***

Å andra sidan så kan en person ha ett rätt troende hjärta men kämpigt med sina tankar.

Vi ser detta i Markus 9:24-27 där det talas om mannen som ropade till Jesus för sin sons helande. "Herre jag tror, hjälp min otro". Denne mans son blev helad av Jesus, vilket bevisar att mannen trodde is sitt hjärta även om han tvivlade i sitt sinne.

Vi måste pröva andarna, därför saker och ting är inte alltid som de verkar och ser ut!

Det finns en andlig värld och en intellektuell värld och de är inte alltid överens. Detta är en av anledningarna till att vårt sinne måste förnyas med Guds Ord Rom. 12:1-2. Kanske är en av de störta behoven i den västerländska församlingen idag gåvan att skilja mellan andarna. Hur kan man ta de rätta besluten utan den profetiska tjänsten och utan gåvan att skilja mellan andarna. Det är som att boxas utan att se sin motståndare (1Kor. 9:26).

Däremot så är gåvan att bedömma andar som en radar i våra hjärtan. Den upplyser oss om att något är fel och att fienden är nära. Det kan också var tvärt om, att något är rätt och Herrens härlighet är nära. Faktum är att det kommer alltid vara någon typ av andlig verklighet vare sig vi märker det eller inte.

Den profetiska tjänstegåvan och den andliga gåvan att skilja mellan andarna kommer ofta tillsammans.

Tacksägelse och pris öppnar för Guds närvaro.

Paulus och Silas kastades i fängelse därför att de lydde Gud men de lät inte fängelse miljön påverka deras inre. I sina hjärtan hade de Guds ljus inte fängelsets mörker. När de tillbad och tackade Gud lät de ljuset i deras hjärtan övervinna och driva ut mörkret som omslöt dom.

Vid midnattstid var Paulus och Silas i bön och lovade Gud i sång, och de andra fångarna hörde dem. Då kom plötsligt en stark jordstöt, så att fängelsets grundvalar skakades, och alla dörrar öppnades, och allas bojor löstes. (Apost. 16:25-26).

När de började att sjunga och prisa Gud i fängelset kom Herrens närhet och öppnade dörrarna och löste fångarna, och förvandlade fängelset till ett Guds hus med fångvaktaren som pastor i den första församlingen i Filippi.

Vi kan också sjunga och spela lovsånger till Herren. Detta öppnar för Guds närhet, och fyller vår andliga miljö med ljus istället för mörker.

Se [Ett Profetiskt Ord om väckelse över Sverige.](#)